

Pionieri în întreaga lume

Samoa Americană

„Dumnezeu a spus da”

Leva ‘aia Levao a avut probleme grave de sănătate. În anul 2015, i-au apărut urcioare la ochi. Urcioarele au fost vindecate după ce misionarii i-au dat o binecuvântare a preoției. Apoi, au început să citească din Cartea lui Mormon cu ea.

Unii oameni din comunitatea mică a insulei erau nefericiți s-o vadă pe Levao gândindu-se la o religie nouă. Și-au bătut joc de eforturile ei și au înjosit-o. Totuși, ea a rămas fermă și, la scurt timp, a fost botezată. Soțul ei, Tui, și cei trei copii ai ei au urmat-o curând în credință și, mai târziu, Levao a slujit în ramura ei în calitate de președintă a Societății de Alinare. Alții, influențați de exemplul ei de devotament, au numit-o inima bisericii din Olosega.

Coreea de Sud

„N-o să-mi mai fie niciodată frig cu adevărat”

Choi Dong Sull a fost un oficiant prezbiterian care a simțit că era responsabilitatea lui să protejeze membrii congregației sale de Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Însă, el a început să se vadă cu misionarii și să găsească claritate în ceea ce privește aspecte doctrinare care îl tulburaseră. Știa că noile sale convingeri aveau să necesite o schimbare a carierei și punea în pericol relația sa cu tatăl său, care, la acea vreme, era președintele Bisericii Prezbiteriene din Coreea.

Dong Sull a ales să fie botezat în râul Han. „Mi-am dorit ca botezul meu să fie o experiență cât mai asemănătoare celei a lui Isus Hristos”, a explicat el. În dimineața cețoasă a zilei de 5 septembrie 1981, apa râului Han era rece, dar când a ieșit din apă, Dong Sull a descris o căldură interioară. „Acum fac parte din Biserica adevărată a lui Dumnezeu”, a spus el. „N-o să-mi mai fie niciodată frig cu adevărat.” Două săptămâni mai târziu, soția sa și cei doi fii au fost, de asemenea, botezați – de data aceasta într-o casă de întruniri călduroasă. Faptul de a se alătura Bisericii nu le-a ușurat viața lui Dong Sull și familiei sale, dar a făcut posibile noi binecuvântări. „Persecuțiile și suferințele... după botezul meu sunt peste puterea mea de a le povesti”, a spus Dong Sull. „Am pierdut mult în procesul [de a ne alătura Bisericii], totuși am câștigat mai mult decât am visat vreodată.”

Coasta de Fildeș

„Uși ale vieții și fericirii”

Lydie Zebo Bahie a fost ultimul copil al familiei ei care locuia acasă când ambii ei părinți au murit. Această pierdere a dus la depresie severă. Nepotul ei, Faet Nadege, i-a făcut cunoștință cu Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Când s-a dus la Biserică pentru prima dată, Lydie a simțit o mare dragoste din partea surorilor din cadrul organizațiilor Societatea de Alinare și Tinerele Fete. Deși încetase să mai citească în timpul perioadei ei de depresie, a putut să se concentreze din nou în timp ce studia Cartea lui Mormon. A fost botezată în data de 18 noiembrie 1995.

La scurt timp după botezul ei, ea a primit ocazia de a răsplăti pentru dragostea care i-a fost arătată slujind în organizațiile Societatea de Alinare și Tinerele Fete. A slujit, de asemenea, în calitate de misionară la nivel de ramură, invitându-i pe alții să descopere aceeași înfrățire și pace pe care le găsisese recent. „Toate aceste chemări m-au întărit și m-au ajutat să progrezes atât spiritual, cât și mintal”, a spus Lydie.

Lydie a devenit una dintre primele surori misionare care au slujit în Misiunea Kinshasa, Republica Democrată Congo.